

Jabovnický evangelík

Rok 2016 ročník 20

3

*„Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním
z těchto maličkých.“ (Mt 18,10)*

Úvodem:

Milí čtenáři,

děti se asi od poloviny září ptají, kdy už budou vánoce. Proč? No přece kvůli dárkům! A jindy dárky nedostáváme?

Někdo rodiče zaplatili tábor, někoho vzali na dovolenou. Někdo připravil program vody, kroužku, zájezdu... Potěšili nás přátelé, které jsme dlouho neviděli, i ti s kterými se vidáme často. Někdo zasel a sklídl obilí. Někdo upekl chleba. Někdo se stará o louky a lesy. A Někdo ty lesy, louky a pole stvořil!

To všechno jsou dárky a dary, které dostáváme, a za které máme být vděční. A za které máme také přijít poděkovat. A někdy se máme i ohlédnout, jestli po nás nezůstává spoušť. V mezilidských vztazích i v přírodě kolem nás...

Vaše redakce

Biblická úvaha – Josef Hurta,
farář ČCE ve Stříteži nad Bečvou

„Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých.“ (Matouš 18,10)

Vděčnost za pokrmý, nápoje, za úrodu na polích a v sadech, to tak nějak samo sebou patří k tomuto období sklizně, dožínky a vinobraní. Ale co tak

třeba vděčnost za lidi, kteří jsou kolem nás? S nimiž se denně setkáváme na ulici, v autobusu, v práci, v supermarketu, lidé, s nimiž trvale žijeme, ale i lidé, kteří se našim životem jen mihnou. Pán Bůh nás obdarovává setkáním s nejrůznějšími lidmi, a to je také Boží dar, který znamená obohacení našeho života.

Jistě se v životě setkáváme i s lidmi zlými, kteří nám nebo druhým všelijak ubližují. Jsou lidé, za něž je těžké, ne-li přímo nemožné děkovat. Nedovedeme-li za ně děkovat, pak můžeme alespoň za ně prosit a přimlouvát se za ně. Možná, že jsou zlí právě proto, že se za ně nikdo nemodlí. Možná se stali zlými, protože v životě nepoznali, zda je vůbec někdo za ně vděčný. Proto nezapomínejme dávat lidem okolo najevo svoji vděčnost, a dětem zvláště, dokud je čas. Jinak se může stát, že zahořknou, že z nich nevyroste nic dobrého, že už pak skutečně bude těžké za ně Bohu děkovat. Pochválit člověka, vyjádřit svou radost z něho není v rozporu s vírou. Bůh tím není na své chvále zkrácen a ošizen, právě naopak. Chválíme-li bližního, chválíme tím i jeho Stvořitele.

Sám pro sebe si říkám: Když potkáš dobrého člověka, nezapomeň se z toho radovat a hlavně, nezapomeň mu to říct. Nezapomeň mu tu radost dát najevo. Ať z toho má užitek především on. Jinak budou mít lidé pocit, že je

nikdo nemá rád. Láska prochází i ušima. Lidé potřebují naši lásku i slyšet.

Když si Pán Bůh vyvolil za izraelského krále Davida, byl to ještě mládenec. Nikdo by do něj neřekl, že to je budoucí král. Byl obyčejným pasáčkem

ovcí. Člověk se totiž dívá jen na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce. Kéž bychom i my dokázali posoudit lidi nejen podle vzhledu, podle toho jací jsou borci a jak vypadají před druhými lidmi, ale podle toho, zda mají odvážné a moudré srdce, tedy jací jsou ve svém nitru. A takových lidí si važme a buďme za ně vděční. Nepohrdejme lidmi, kteří na první pohled nevypadají jako supermani. V lidských očích neměl David skoro žádné přednosti. Možná se jeho otec

za něj dokonce trochu styděl. Ale Bůh vněm viděl krále. Zkusme v lidech vidět a ctít krále a královny. Nebo alespoň královské děti, děti nebeského krále. Nehodnoťme lidi podle prvního dojmu, nedejme na kouzlo osobnosti, na šarm, svaly, výřečnost, postavu. Nepohrdejme lidmi, jestliže nejsou přesně podle našeho gusta. Tak nás napomíná i Ježíš: „Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých.“ Jinak budeme prožívat trvalou nespokojenost ve vztazích a nikdy nebudeme šťastní. Chci položit sobě i vám otázku: Jsme vděční za všechny ty obyčejné lidi, které v životě potkáváme? Jinak se totiž snadno může stát, že Pán Bůh nás sice bohatě obdarovává, ale my přesto zůstáváme hladoví, nenasycení a nespokojení. A takových je dneska spousta. K jejich vlastní škodě.

Josef Hurta

Co je to církev?

A proč vlastně máme neděli co neděli chodit do sboru (kostela)? Důvodů je mnoho. Církev je místo pomoci, místo kde můžeme získat kontakty, můžeme sdílet naše problémy a starosti, je to místo pro rodinu. Mnohdy je ale těžké k tomu dospět nebo tomu vůbec uvěřit. Ale je to tak! I když se zde můžeme také setkat s lidmi, kteří nám třeba nejsou ani trochu sympatičtí apod. Církev je také především místo, kde o Bohu můžeme nejenom slyšet, ale kde Boha můžeme prožívat. Je to místo, kde se můžeme cítit jako doma a lidé okolo můžou být naše druhá rodina.

Každý z nás je alespoň trochu sobecký. Ano, jsme sobečtí. Přiznejme si to. Jsme tu pro druhé? Kdo jsme? Milujeme své bližní? Jsme tu pro druhé! Je to totiž Boží záměr pro náš život. Neznamená to ale, že se musíme starat o tisíce či stovky lidí. Někdy prostě stačí být tady pro jednoho...

Klára Pešková

Ke dnům vděčnosti za Boží stvoření:

Ještě docela nedávno se pálení odpadu v kamnech považovalo za něco úplně normálního. Tehdy byl odpadem hlavně papír. Jenže dnes papír nahradily plasty. A jejich spalováním vzniká chemický koktejl, který nejenom páchne, ale obsahuje celé spektrum jedovatých látek.

Tyto látky poškozují zdraví a imunitu, způsobují astma, chronickou bronchitidu, dráždí oči a plíce a v neposlední řadě přispívají ke vzniku rakoviny. Pálením odpadků ničíme zdraví sobě, sousedům, ale i zvířatům a rostlinám.

Více informací najdete na stránce
<http://www.nepalmeodpad.cz/>

Sousedé jsou naši bližní,
NEPALME ODPAD!

Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. (Fp 2,4)

Česká křesťanská
environmentální síť

Vydala Česká křesťanská environmentální síť, z.s.
ve spolupráci s Poradním odborem pro otázky životního prostředí při SR ČCE.

Zanech stopu!

Každý z nás zanechává za sebou stopu. Ovlivňujeme druhé tím, jak žijeme, co děláme, o čem mluvíme. Můžeme druhým ukazovat, že je možné důvěřovat Pánu Bohu, milovat Ho a sloužit Mu. Nebo můžeme dělat Pánu Bohu ostudu a způsobovat, že s ním lidé nechťejí mít nic společného...

O tom byla hra do níž se zapojily nejen naše děti, ale i střítežské a rožnovské, zatímco dospělí měli program v sále Obecního úřadu. Připomínali jsme si Jednotu bratrskou, jejíž stopa je znatelná i po 400 letech. Zanechala nám skutečný poklad. Nejen písně, vyznání, Kralickou Bibli a další knihy, ale i příklad zbožného a odpovědného života...

Každý z nás zanechává za sebou stopu ale i v okolí, ve kterém žije, v přírodě. Za někým zůstávají rozkvetlé záhony, louky plné orchidejí, za jiným poházené odpadky, voda znečištěná chemikáliemi, vzduch plný jedovatých plynů... Prostředí, ve kterém se nežije dobře nám ani zvířatům. **Někdo je dobrým správcem Božího stvoření, někdo je spíš jeho ničitelem...**

Co myslíte?

➤ Za jak dlouho se rozloží papírový ubrousek, plastový kelímek, skleněná láhev?

➤ Co vaši sousedi i vy dýcháte, když palíte plasty?

➤ Co se stane s tukem (olejem), který se dostane do vody?

➤ Kolik spalin se nedostane do vzduchu, pokud si dáte rajčata ze své zahrádky a ne ta, která k nám cestovala letadlem?

➤ Kolik půdy dokáže otrávit jedna obyčejná tužková baterie?

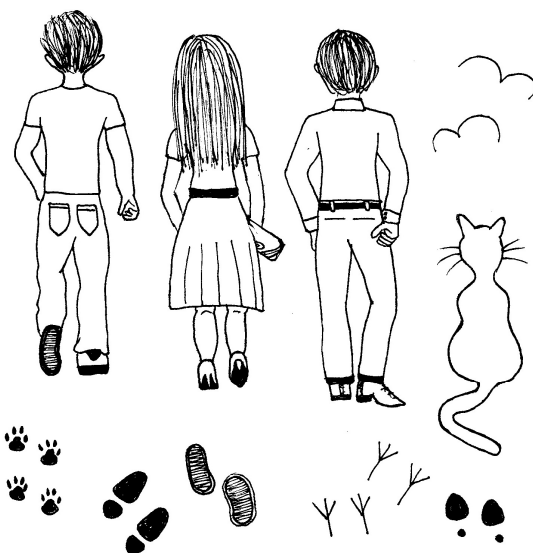
Každý z nás zanechává za sebou stopu – **ovlivňuje druhé, ale i přírodu**, tím jak žije, co dělá, co říká...

Jak chceš své okolí ovlivňovat ty?

Jakou stopu chceš zanechat?

Svoji ekologickou stopu si můžete změřit na:

<http://www.hraozemi.cz/files/ekostopa/ekostopa.php>

Kterou stopu kdo zanechal na našem obrázku?
(přiřaď správnou stopu a obrázek vybarvi)

Světlana Greplová

Dlouholetý javornický farář Jaromír Stehlík

se narodil v Praze 24. 1. 1868 a zemřel po čtyřicetileté práci v Javorníku 19. 11. 1942 v nemocnici v Uherském Hradišti. Po studiích na Karlově universitě v Praze pokračoval ještě na universitě v německém Halle a ve skotském Edinburghu, aby pak začal dráhu duchovního v českém Polabí, Lysé nad Labem a Nebušelích u Mělníka. Odtud už počátkem roku 1901 přišel ve věku 33 let, plný energie a lásky k dílu do Javorníka, kde od své instalace 24. dubna 1901 sloužil rovných 40 let. Mladá choť paní Marta, rozená Heřmanová, jej provázela do budoucí práce v odlišném prostředí Hornácka, které oba Češi vůbec neznali.

Brzy přišly těžké zkoušky, nejdřív roku 1902 tyfová epidemie, lidé v ní umírali denně. Jako zázrakem byli manželé uchráněni, přestože přinášeli nemocným útěchu i pomoc, také nejchudším rozdělovali potraviny věnované hrabětem Magnisem. Tyfus se ještě dlouho vracel v jednotlivých případech a hned nato přišla povodeň po velké průtrži mračen. Zničila mnohý majetek i úrodu a zasáhla přímo i zahradu a dvůr fary. Brzy na to se objevovaly časté požáry chalup, krytých doškovými střechami. Při všech těchto neštěstích byl pan farář vždy ochoten pomoci a poradit, ale hlavně vyřizovat různé úřední věci pro potřebné, včetně církevních sbírek pro nejvíce postižené. Snažil se všestranně pozvednout Javorník ze zaostalosti různými užitečnými přednáškami a zajímavými návštěvami, aby tak místem setkávání nebyla jen hospoda. Bojoval proti alkoholismu, který ničil jednotlivce i celá hospodářství. Založil *Abstinentní rodinu*, do které se přihlásilo několik desítek mladých mužů i žen v Javorníku, ale i na jiných místech Moravy a Čech, pořádali setkávání s mládeží *Modrého kříže* ve Staré Turé, naplňovali je zpěvem a různými duchovními programy. O propagaci *Abstinentní rodiny* se pan farář snažil tištěnými letáky rozeslanými do sborů. Mladé lidi ve sdružení mládeže nadchnul pro čtyřhlasý zpěv, ačkoliv neznali noty. Přivezl ze Skotska jako novinku solfežovou metodu, kde místo not se melodie zapisovala pomocí solmizačních slabik do, re, mi, fa, sol, la, si, do.

A to je jen náznak jeho široké činnosti, při níž se fara stala vyhledávaným a navštěvovaným místem také pro různé umělce, malíře, národopisce a folkloristy (Bučina, Úprka, Mandel...). Javorník se stal přitažlivým místem pro svoji svéráznou lidovou kulturu a krásné kroje užívané nejen v neděli ale i při každodenní práci.

Po zlepšení hospodářské situace bylo možné konečně opravit faru i kostel a přistavit sborový dům. Také na vkusné a charakteristické výzdobě kostela má zásluhu pan farář,

protože se držel návrhu odborníka architekta Pelanta a vše s ním písemně konzultoval. Navrhli i provedení výzdoby krásnými vzory javornických výšivek. Jistě jeho podpora naší lidové kultury a krojů o jejich udržení měla velký vliv. Za zmínku stojí také jeho spolupráce se školou, pořádání vzdělávacích přednášek, vybudování knihovny s kvalitními duchovními knihami Kristýny Royové ze Staré Turé. S obdivem se zamýšlím nad touto skromnou osobností, která tak vytrvale a opravdu široce pracovala celých 40 let bez nějaké dovolené v tak obtížných podmínkách, v chudém a samorostlém kraji a jistě také často s obtížně zvladatelnými lidmi.

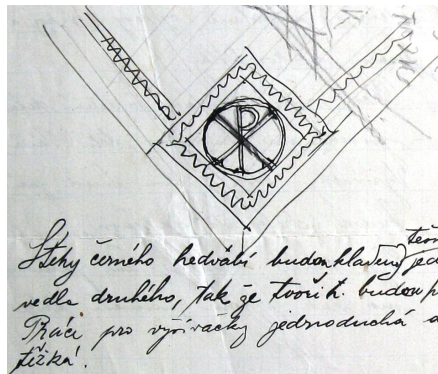
Přesto do Javorníka i se svou ženou vrostli, milovali ho a jen velmi neradi ho opouštěli. V neděli 6. dubna 1941 vykonal poslední bohoslužby v Javorníku a pro zhoršený zdravotní stav odcházel na odpočinek do zakoupeného domku ve Veselí nad Moravou. Loučil se těžce, vždyť v Javorníku zanechal skoro celý svůj život, své dlouholeté působení duchovního a velké výchovatské úsilí o mládež a děti. Nikoho nenapadlo, že odpočinku mu nebude moc dopřáno a že se vrátí brzy na javornický hřbitov k odpočinku věčnému. V neděli 22. listopadu 1942 jej odnesli javorníční presbyteři na svých ramenou k hrobu, doprovázeni velkým zástupem. První sníh prý ozdobil celý kraj svým bílým příkrovem, smuteční barvou našich krojů, jako vyjádření obecného smutku.

Marta Nováková

z dopisu architekta Pelanta →

Udalo se..

- Sjezd řeky Otavy
- Letní tábor pro děti
- Koncert pro Javorník
- NG fest
- Sborový zájezd ze Strážnice a Rožnova
- Návštěva z Prusinovic a Kroměříže
- Sborový zájezd do Českého Těšína
- Zářijová brigáda na sborovém domě a stodole
- Víkendovka mládeže proběhla 30.9.- 2.10. v Lázních u Kateřin – podrobněji se k ní vrátíme v příštím čísle časopisu.

V období od minulého čísla se v našem sboru konaly tyto sbírky:

15.5. sbírka na Diakonii – 3 910 Kč

12.6. sbírka na hospic Citadela – 5 260 Kč

26.6. sbírka solidarity sborů – 3 270 Kč

31.7. sbírka na NG fest – 7 425 Kč

4.9. sbírka pro Evangelickou akademii – 7 400 Kč

Všem dárcům děkujeme !!!

Letní tábor pro děti 2016

Letní pobytový dětský tábor pořádaný Farním sborem Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou se konal od pátku 1.7.2016 do čtvrtku 7.7.2016 na tábořišti na Ranči Rovná v Jankovicích v Buchlovských horách. Tábor byl určen pro děti, které absolvovaly první třídu až po ty, které zrovna vyšly třídu devátou. Celkem se letošního tábora zúčastnilo 41 dětí, přičemž kapacita tábora byla až 60 dětí. Je velká škoda, že zvláště ze strany javornického sboru nebyl o něj větší zájem, přímo z Javorníka bylo jen 12 dětí. Zbýlých 29 dětí bylo z okolních vesnic a měst, pár jich bylo také z nevěřících rodin. Celkem tak bylo utvořeno 5 skupin po 7 dětech a jedna se 6 dětmi. O děti se staralo celkem 23 vedoucích a instruktorů (včetně faráře br. P. Kulíka a zdravotnice – zkušené doktorky MUDr. Jany Ochotné z Veselí nad Moravou. Z těchto 23 vedoucích bylo 10 z javornického sboru, 2 ze sboru ČCE Velká nad Veličkou, 4 z ČCE Hodonín, a zbylých 7 z různých dalších křesťanských církví z Hodonína a Třince.

Základním posláním minulých táborů, i tábora letošního, bylo přiblížit těmto dětem našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista a to prostřednictvím biblických programů. Letošním tématem byla vybraná podobenství Ježíše Krista z Matoušova evangelia vykládaná slovy br. faráře Kulíka: podobenství o hřivnách, o hořčičném zrně a kvasu, o ztracené ovci, o nemilosrdném služebníkovi, o dělnících na vinici, o hostině a o svatebním

šatě, a o plevelu mezi pšenicí. Dále pak práce ve skupinkách, kde byl čas na osobní rozhovory, modlitby a přiblížení probíraných podobenství pomocí různých kreativních činností. Celý tábor směřoval k citlivé dětské evangelizaci naplánované na střední podvečer.

Na táboře se jelo podle táborového řádu, kterému jsme se všichni podřizovali. Režim dne byl nastaven podle minulých let:

6:45 ranní ztišení vedoucích, 7:10 budíček dětí, 7:15 rozcvička, 7:30 hygiena a úklid, 7:45 ranní ztišení ve skupince, 8:00 snídaně a úklid, 8:45 nástup, 9:00 biblický program, 9:45 svačina, 10:00 rozhovory, modlitby a práce v jednotlivých skupinkách, 11:00 workshopy - jízda na koních, moderní tanec na křesťanské písně, sportovní, střelba ze vzduchovky, luštění hlavolamů, 12:00 oběd, 12:30 odpolední klid, 13:45 nástup na táborové hry v lese, 18:30 večere a večerní hygiena, 19:15 večerní nástup s vyhodnocením her, 19:45 večerní program, 21:30 večerka, 22:30 setkání vedoucích s rekapitulací proběhlého dne a modlitbami.

Dětské hry a soutěže a dobrovolné učení biblických veršů byly bodovány. Za body jednotlivé skupinky dostávaly „stříbrné a zlaté valouny“ za které si děti nakupovaly ovce, pastýře a další vybavení potřebné v celotáborové hře.

V pondělí se uskutečnil celodenní výlet do blízkého okolí (cca 12 km) se zastávkami na mnohé hry, jídlo a odpočinek. Následující den byl klidový, a proto namísto odpoledních her se uskutečnilo odpoledne plné různorodých rukodělných činností - např. vyřezávání ze dřevěných destiček lupénkovými pilkami a následné vypalování nakreslených motivů vypalovačkami, vyrábění obličejových masek ze sádry, pletení náramků z bavlnek, výroba z modelovací hmoty modurit, výroba házecích letadel z balzy, výroba ozdobných nafukovacích balónků plněných moukou, kompletní výroba dětských polštářků včetně jejich pokreslení textilními barvami a naplnění výplňovou drtí, výroba a barvení papírových dárkových tašek...

Celý tábor byl ze strany provozovatele oploceného tábořiště skvěle zabezpečen - vynikající domácí strava v množství více než dostatečném, vlídný a ochotný přístup k řešení všech potřeb, dobré hygienické podmínky, udržované oplocené a přes noc osvětlené tábořiště s dřevěnými chatkami, cihlovou jídelnou, sportovním hřištěm, aj.

Za proběhlý tábor, a věříme, že úspěšný, jsme nesmírně vděční našemu Stvořiteli, který nám dopřál skvělé počasí, chránil nás od vážnějších úrazů a hlavně obživoval zvěstované slovo v dětských srdcích.

Doufáme, že příští rok bude v Javorníku o další chystaný tábor (na stejném tábořišti od soboty 1.7.2017 – do pátku 7.7.2017) přeci jen větší zájem, než byl letos. Věříme, že tyto tábory mají velmi pozitivní vliv na život dětí. Ze zkušeností víme, že mnohá mládež, která prošla těmito tábory jako děti, pak slouží nejenom na dalších táborech jako instruktoři, či vedoucí, ale i ve mnoha potřebných službách v našich sborech. Jedná se o výchovu nové nástupnické generace křesťanských služebníků, bez které budou naše sbory pomalu, ale jistě upadat a vymírat.

Pavel Popovský

Sjezd řeky Otavy (červen 2016)

Proč jsi letos jel na vodu?

1. *Byl jsem minule a bylo to super.*
2. *Je to super.*
3. *Je to pro mě příjemný čas odpočinku od práce a starostí.*
4. *Vidět naši vodáckou partu a zažít s ní nové dobrodružství.*
5. *Protože jsem se na ni už po šesté těšil, tak jako se těším na jakoukoli příležitost být s rodinou a přáteli.*
6. *Protože jsem to už vícekrát slíbil. A chtěl jsem překonat svůj přirozený strach.*

Co se ti nejvíce líbilo na řece Otavě?

1. *Koupání.*
2. *Voda.*
3. *Pokojné lužní lesy.*
4. *Jezy! A taky okolní příroda, čistá voda, tábořiště... všechno ☺*
5. *To přesně nevím, mám toho víc. Vždycky si užívám jízdu kánoí se svým souputníkem, když nepřemýšlím nad ničím jiným, než jak se vyhnout kamenům ve vodě, které mě chtějí potopit.*
6. *Dravá voda na začátku. Čistá, panenská příroda. A moji staří i noví kamarádi. Skvělá parta!*

Na co z letošní vody nejraději vzpomínáš?

1. *Na srážení lodí.*
2. *Na vodu.*
3. *Na pokojné lužní lesy.*
4. *Na zpívání u táboráku večer, na to když se někdo "cvakl" a nic se mu nestalo ☺*
5. *Nejraději vzpomínám na to, že s námi jel na vodu taky náš farář a na to, jak si to tam (ne)užíval.*
6. *Ne nejraději, ale nejčastěji: Jak jsem svého háčka protáhl větvemi stromů, takže byl plný větviček a listů a vypadal jako stromový mužiček. A také koupání s mladými partáků v ledové Otavě, kde podchlazení hrozilo asi do půl minuty ☺ Všechny vzpomínky jsou pro mě vzácné. Byla to přece první voda!*

A máš ještě něco na srdci?

3. *Je to příjemný čas strávený s přáteli a bratry v Kristu. Mám to rád.*
4. *Pozvat každého - mladého i starého, kdo jen trochu touží zažít společenství super vodáků a stát se součástí jejich dobrodružství ☺*
6. *Pojedte! Když jsem to zvládl já, zvládnete to také! Když se to líbilo mně, vám se to bude líbit také!*

Javorník, Javorník...

Když začínám psát o Javorníku, stále se mi vkrádají na mysl slova této lidové písničky. V naší lesnaté a krásné zemi je mnoho kopců a kopečků, dokonce i pohoří, které nesou toto jméno. Je také hodně vesnic a městeček s podobným názvem. Ale Javorník, o kterém bych chtěl povídat, je pouze jeden. Je to Javorník nad Veličkou.

Čím je tak zvláštní, pochopí člověk, až když tuto hornáckou vesničku, táhnoucí se až ke slovenské hranici, navštíví. Na rozdíl od ostatních vesnic na Slovensku, které byly v 17. století víceméně úspěšně rekatolizovány, zůstali obyvatelé Javorníka věrni učení Jednoty Bratrské. K udržení této víry a často i záchraně holého života, přispívala hlavně blízkost hranice s tehdejšími Uhrami, kde náboženský útlak nebyl tak intenzivní a obyvatelé udržovali vzájemné kontakty. (Podobná situace byla i na Vsacku.)

Proto jsem neváhal ani chvíli a přihlásil jsem se na

zájezd, který evangelický sbor ze Stříteže nad Bečvou dne 28.8.2016 pořádal.

Už příjezd do Javorníka byl pro mne jakoby návratem do mého mládí. Do dob, kdy se i u nás v neděli chodilo hlavně do kostela a teprve až potom za jinými záležitostmi.

Atmosféra v javornickém kostele byla slavnostní, dokonce bych řekl, že slavnostnější než u nás, protože kromě písní zpívaných z Evangelického zpěvníku, byly zpívány i písně z Elsnerova kancionálu, který se ve zdejší sboru ještě používá. Rovněž lidový kroj je v Javorníku stále brán jako slavnostní nedělní oblečení a ne jako muzejní nebo folklorní záležitost. Navíc javorničtí jsou daleko zpěvnější, a není pro ně žádný problém vyzpívat melodie, které bychom my na Valašsku vůbec nezvládli. Nezanedbatelná je skutečnost, že členové sboru jsou zainteresováni i na činnosti obce a naopak. Což se odráží na vzájemné podpoře a dobrých vztazích v obci.

Odpolední setkání v kulturním sále Obecního úřadu bylo důkazem, že v Javorníku žijí velice hodní, pohostinní a dobří lidé, které nová tržní doba, měřená jenom finančními parametry, nestačila zkazit.

Velmi pěkné bylo vystoupení jejich i našich skupin v neformálním a milém programu. Závěrečné loučení bylo velice upřímné, jako když se loučíme s někým milým z rodiny. Moc všem za přijetí v Javorníku děkujeme a doufáme, že se nám podaří oplatit stejnou měrou.

Jan Surý

Strážníci evangelíci navštívili hornácký Javorník

(část článku na webových stránkách ČCE Stráž nad Bečvou a Rožnov pod Radhoštěm)

Propojení folklorních tradic s duchovním životem evangelické vesnice bylo patrné i při společném odpoledním setkání, které se odehrávalo v obecním domě. Javorníční evangelíci v místních lidových krojích nám mimo jiné předvedli ukázkou, jak u nich vypadá tradiční „ptaní nevěsty“. Dialog „družby“ a „odvrkače“ je v Javorníku založen na písmácké tradici, takže jde vlastně o přímé citace různých biblických textů na téma manželství. Nechyběla pravá hornácká muzika i s tancem krojovaných párů. Velký ohlas vzbudila vtipně pojatá četba z historických archiválií javornického sboru.

Ovšem ani my jsme nepřijeli do Javorníka s prázdnou. Kromě vystoupení našeho smíšeného pěveckého sboru, vedeného Petrem Běťákem a doprovázeného naší vlastní hudební skupinou, jsme předvedli také folklorní vystoupení s dětmi, které připravila paní Irena Dětská z Rožnova. Děti, oblečené do valašských krojů zazpívaly pár „našich písniček“ a paní Dětská je proložila vyprávěním o Valašsku.

Jak už bývá na jižní Moravě zvykem, dostalo se nám i bohatého pohoštění, včetně „výslužky“. Myslím, že všech šedesát účastníků zájezdu odjíždělo zpět s pocitem nejen příjemně stráveného dne, ale i vzájemného obohacení o cenné zážitky.

Josef Hurta

Sborový výlet do Českého Těšína

Je neděle 18. září, 04:10 a zvoní budík, který nám dává znamení, že je čas se chystat k odjezdu na dlouho očekávaný sborový zájezd do Těšína. K autobusu dorážíme 04:56, v domnění, že se čeká jen na nás. K mé velké úlevě však ještě chybí pár spolucestujících i bratr farář, ale již vzápětí přicházejí a tak vyrážíme směr Český Těšín. Venku je ještě tma a tak cesta pomalu ubíhá. Cesta byla bez problémů a tak okolo půl deváté vjíždíme do Českého Těšína. Kostel má vysokou věž, tak jsme ho našli snadno. Zde nás přivítal bratr farář Blažek, místní sestry nám nabídly něco k zakousnutí i šálek čaje či kávy. Bohoslužby začínají v 9 hodin, tak jsme se trochu po cestě protáhli a prohlédli si sborovou místnost, která sousedí s kostelem a církevní školou. Kostel je vskutku prostorný, podle čísel na lavicích odhadujeme okolo 1200 míst.

Protože jsme v luterském sboru, bohoslužba je vedena podobně jak ji známe ze Slovenska, jen liturgie a nápěvy písní jsou specifické pro Těšínský sbor. Chvíli si zvykáme na rychlost zpěvu a nápěv, ale postupně se zapojujeme všichni. Sled bohoslužeb je trochu jiný než u nás, například

ohlášky mají sestry presbyterky ještě před kázáním i s malým biblickým zamyšlením. Bohoslužbu vedl bratr farář Blažek a tak jsme mohli slyšet nejen jeho kázání, ale i zpívanou liturgii. Po bohoslužbách jsme měli zajímavou besedu s bratrem Blažkem i jeho manželkou o činnosti sboru i pastýřské práci v něm. Fyzicky zdatní účastníci dostali pozvánku na prohlídku horních pater kostela i věže, s překrásným výhledem na českou i polskou stranu Těšína. Průvodcem nám byl Jonatan Blažek, který nám popisoval, co všechno je k vidění. Na protější polské straně se nepřehlédnutelně tyčil velký kostel, cíl naší odpolední prohlídky.

Po dobrém obědě jsme překročili most přes řeku Olši a parkem došli k největšímu protestantskému kostelu ve střední Evropě. Stavba je již při pohledu zvenku monumentální, ovšem po příchodu dovnitř jsme byli pohlceni prostorem, jaký vidáme spíše v katolických bazilikách. Zde jsme ovšem stanuli v luterském kostele s členěním, které známe ze slovenských sborů, jenže nad námi čnely ještě další čtyři galerie. Od místního archiváře, který nám dělal průvodce, jsme se dozvěděli, že k sezení je zde 3500 míst. Kostel byl dostavěn roku 1750 a scházeli se zde protestanté z celé oblasti Těšínska i dalekých moravských protestantských tajných sborů. Mnohdy museli vyjít na bohoslužby již v sobotu večer, aby to stihli. Při této

vzpomínce zjišťujeme, jak jsme dnes mnohdy pohodlní sejít se ve shromáždění v našem kostele pár minut chůze, či jízdy autem. Také si musíme položit otázku, jak velká musela být víra a touha těchto předků ve víře po Božím slovu, že neváhali vynaložit takovéto úsilí a mnohdy i snášet pronásledování,

aby mohli být ve společenství kolem Božího stolu. V dnešní svobodné, ale uspěchané době zjišťujeme, jak jsme mnohdy neochotní přinášet Pánu Bohu náš čas i naše schopnosti, aby si je použil pro Svě dílo, které konal před věky a koná je i dnes. Po prohlídce kostela i malého muzea reformace jsme se rozloučili s Blažkovými a vydali na zpáteční cestu. K domovu jsme dorazili už za soumraku. Unavení, ale plní zážitků a dojmů z toho, že Pán Bůh koná své dílo spásy v minulosti i dnes a my mu smíme za to být vděční a děkovat mu.

Martin Soviš

Nedělní podvečerní setkávání nad Heidelbergským katechismem

Milí přátelé, mnozí z Vás si ještě pamatujete, jak náročná kdysi bývala příprava ke konfirmaci. Museli jste znát z paměti celý Heidelbergský katechismus! Ale od nejednoho z vás jsem slyšel, jaké požehnání z toho pro váš život nakonec plynulo. Není divu! Tento reformační skvost totiž naprosto jasně a srozumitelně odhaluje pravý obsah křesťanské víry. Je to staletími ověřená a v Písmu ukotvená „pomůcka“, díky které křesťan bezpečně ví, komu věří.

Delší dobu v sobě nosím touhu probírat s Vámi právě Heidelbergský katechismus. Bolestně totiž vnímám, že nám všem chybí samotné základy křesťanské víry - někomu více, někomu méně. Právě v době, která přináší tolik nejistot a nejasností, je nezbytně nutné, aby křesťan byl ukotven v pravé víře, aby věděl (a také druhým dokázal sdělit), kdo je jeho Bůh, co všechno pro něj učinil a co všechno po něm žádá. A v tom nám všem může velice pomoci právě Heidelbergský katechismus.

Srdečně Vás tedy všechny zvou na úvodní setkání, které proběhne na faře v neděli 16.10.2016 od 17.30 h do (maximálně!) 19.00 h.

Tato setkání budou probíhat **každou neděli od 17.30 h až do adventu** (nebude-li při nedělních ohláškách řečeno jinak). A v novém roce 2017 se opět rozběhnou.

A teď se vám budu snažit rozmluvit několik námitek...

- 1) Nevadí, že tento katechismus nevlastníte. V tištěné podobě budeme vždycky rozdávat příslušné otázky a odpovědi, které budeme právě probírat.
- 2) Nevadí, že tento katechismus neznáte. To se vlastně tak trochu předpokládá. Navíc jediný, kdo musí katechismus znát, je farář :-)
- 3) Nevadí, že máte strach mluvit nahlas. Když nebudete chtít vést rozhovor, můžete jen poslouchat. Jediný, kdo musí mluvit, je farář :-)
- 4) Nevadí, že se nemůžete zúčastnit všech setkání. Vězte, že zúčastnit se jednoho setkání je pořád víc, než nezúčastnit se žádného! Jediný, kdo musí přijít pokaždé, je farář :-)

Biblické hodiny

Milí přátelé, nejpозději ve středu 12.10.2016 v 17.30 h už musíte mít zazimované své zahrádky a políčka. Proč? Protože začnou naše pravidelné BIBLICKÉ HODINY! Budeme při nich probírat druhou polovinu knihy Zjevení, tedy biblické texty, které se jen málokomu podaří o samotě doma přečíst. A když je přeče jen „přelouská“, má nad nimi víc otázek, než odpovědí. Na tyto otázky budeme tedy hledat odpovědi společně. Neváhejte a zavítejte mezi nás! Žádnou povinnou docházku si farář nevede, žádné vstupní dotazníky vyplňovat nemusíte, žádné znalosti se od vás neočekávají! Stačí vám jen touha znát lépe Boží slovo. Tak tedy BIBLICKÉ HODINY - **každou středu od 17.30 h**. Začínáme 12.10.2016.

Petr Kulík

Program sborových aktivit (2016/2017)

Úterý	15.00 h	Zpěv dětí (vede: Eva Pavlincová) – <i>na faře u klavíru</i>
Středa	15.00 h	Konfirmační cvičení - <i>na faře</i>
	17.30 h	Biblická hodina pro dospělé – <i>na faře</i>
	19.00 h	Schůze staršovstva (<i>1x měsíčně - na faře</i>)
Čtvrtek	14.00 h	Biblická hodina pro děti – <i>sraz u ZŠ Javorník</i>
	18.30 h	Přípravka učitelů Nedělní školy (<i>1x za 14 dní – na faře</i>)
Pátek	15.30 h	Kroužek ochránců Božího stvoření (vede Světlana Greplová) – <i>sraz u fary</i>
	18.30 h	Mládež – <i>v klubovně na faře (vchod ze zahrady)</i>
	19.00 h	Zkouška pěveckého sboru (vede: Martin Soviš)
Neděle	10.00 h	Nedělní bohoslužby a nedělní škola pro děti
	14.00 h	Bohoslužby KS Suchov – 2. neděle v měsíci
	17.30 h	Setkávání nad Heidelbergským katechismem

První neděli v měsíci bývají rodinné bohoslužby. V ostatní neděle:

školáci přicházejí do kostela a po 1. čtení odcházejí na faru,
malé děti po dobu oprav sborového domu **chodí do klubovny**
přes farskou zahradu. Pro batolata bohužel zatím žádný prostor
nemáme ☹, ale do budoucna s nimi počítáme...

Dny vděčnosti za Boží stvoření:

DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODY

bohoslužby se slavením svaté večeře Páně
neděle 16. října 2016 v 10:00 hod. v kostele

Sborová procházka s KOBSem, žalmy a modlitbami

v neděli 16. října 2016 v 15:00 hodin od fary.
V případě nepříznivého počasí se termín posouvá.

Svou vděčnost můžete vyjádřit i výší **SALÁRNÍCH DARŮ** za r. 2016,
jejichž sbírku staršovstvo vyhlašuje na
pátek 28.10.v 16:30 - 19:00 hod
a sobotu 29.10.v 9:00 - 12:00 hod

Bezhotovostní platby posílejte na sborový účet č.:
1444717349 / 0800 (k identifikaci používejte VS: číslo domu)
O bezhotovostní platbě informujte vždy pokladní sboru.
Za všechny dary upřímně děkujeme.

Kontakty: farář 518 329 860, mobil: 604 708 768, kurátor: 737 350 529
Fotografie ze sborových akcí najdete webu: <http://cce-javornik.rajce.idnes.cz>

Javornický evangelík- sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou, 69674 Javorník 111, e-mail: cce.javornik@gmail.com, <http://http://www.cce-javornik.estranky.cz/>
redakce: P. Kulík, S. Greplová, L. Mikáč. Vychází 4x za rok. Bankovní spojení: 1444717349/0800. Neprodejné